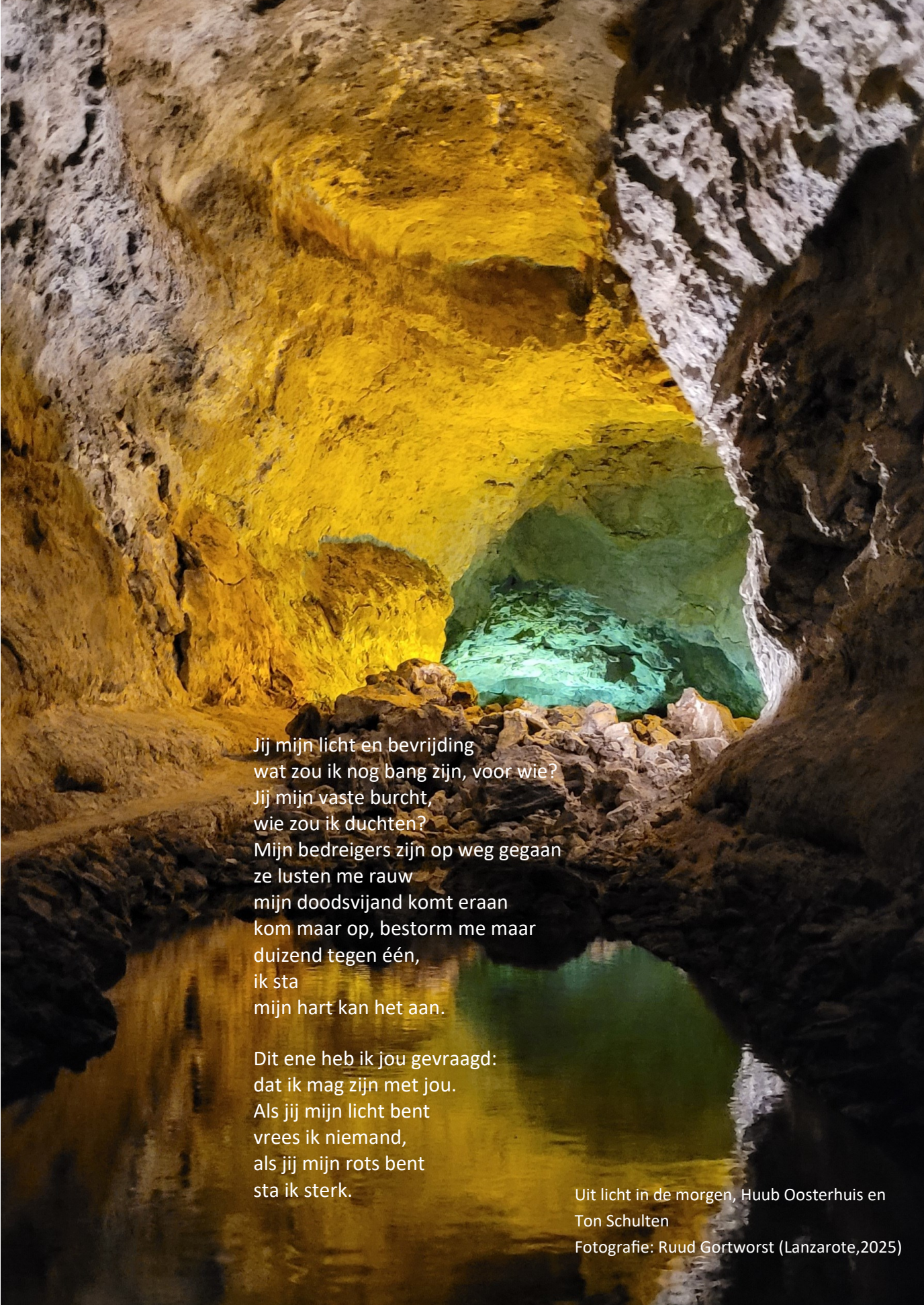


17 maart – 21 april '25

VERBINDING

KERKBLAD VOOR ZUIDERWOUDE - UITDAM -
BROEK IN WATERLAND





Jij mijn licht en bevrijding
wat zou ik nog bang zijn, voor wie?
Jij mijn vaste burcht,
wie zou ik duchten?
Mijn bedreigers zijn op weg gegaan
ze lusten me rauw
mijn doodsvijand komt eraan
kom maar op, bestorm me maar
duizend tegen één,
ik sta
mijn hart kan het aan.

Dit ene heb ik jou gevraagd:
dat ik mag zijn met jou.
Als jij mijn licht bent
vrees ik niemand,
als jij mijn rots bent
sta ik sterk.

Uit licht in de morgen, Huub Oosterhuis en
Ton Schulten
Fotografie: Ruud Gortworst (Lanzarote,2025)

Overdenking

Volkomen onverwacht vinden de arme boerenzoon en de prinses elkaar. Ze weten dat hun liefde niet lang kan duren. Als het uitkomt, zal het geen stand kunnen houden en vroeger of later zal het uitkomen. Hoe gaan ze daarmee om?

Ze kunnen zich er geestelijk alvast op voorbereiden – hun samenzijn is vanaf nu een groot afscheid nemen. Ze kunnen proberen zoveel mogelijk te genieten nu het nog kan. Ze zijn zo hard aan het genieten, dat ze er uitgeput van raken. Nog steeds is het niet uitgekomen, maar ze kunnen niet meer. Moe en lusteloos ploffen ze op de bank en komen erachter dat hun volop genieten eigenlijk ook een vorm van afscheid nemen was.

Ze kunnen gewoon doorleven en genieten van hun momenten samen. Maar wanneer het uitkomt en hun relatie voorbij is, blijkt hun verdriet zo snel voorbij dat ze zich realiseren dat ze innerlijk toch al met afscheid nemen waren begonnen. Zouden ze ook samen kunnen zijn zonder dat de pijn van het aanstaande afscheid hun relatie kleurt?

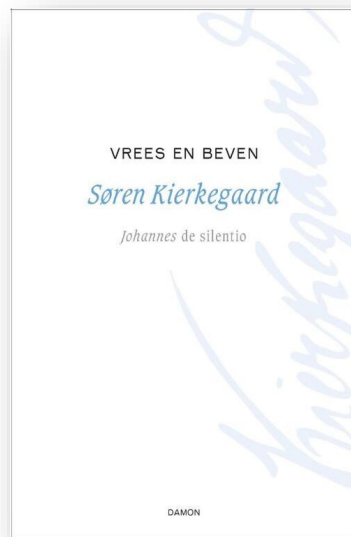
Drie nachten bij het Kerkasiel in Kampen hebben we gelezen uit het boek 'Vrees en Beven' van de negentiende-eeuwse Deense theoloog Søren Kierkegaard. Volgens hem is geloven voluit leven zonder geestelijk te vluchten in de pijn van het afscheid. Het is genieten zonder bang of boos te zijn, omdat je weet, dat het geluk niet zal duren. Alles is genade.

In deze veertigdagentijd delen we in Jezus' weg van afscheid. We dompelen ons onder in verdriet en onbehagen om daarvan bevrijd als nieuwe mensen te leven in het licht dat nooit zal doven. Als opgestane mensen hebben wij afscheid, pijn en dood al gehad, dus wat kan ons nu nog gebeuren? Alles wat nu nog komt, is genade.

Geloof is bij Kierkegaard de wanhoop niet uit de weg te gaan, maar daar doorheen iets anders vinden.

Zoals we zongen met Psalm 42:

'Er zingt een lied in mij dat nooit zal doven.
Het leidt mij langs het tij van dag en nacht.
De melodie gaat mijn verstand te boven.
Maar altijd heeft dat lied mij thuisgebracht.'



ds. Hermen Kroesbergen

Kerkdiensten

<p>Zondag 16 maart – 10.00 uur <i>Viering Heilig Avondmaal</i> Broek in Waterland Ds. Hermen Kroesbergen Organist: Ike Wolters</p>	<p>Donderdag 17 april – 19.30 uur Witte Donderdag Zuiderwoude <i>Viering Heilig Avondmaal</i> Ds. Hermen Kroesbergen Organist: Ike Wolters</p>
<p>Zondag 23 maart – 10.00 uur Zuiderwoude Ds. Charlotte Kremer Organist: Harma Beenes</p>	<p>Vrijdag 18 april – 19.30 uur Goede Vrijdag Broek in Waterland Ds. Hermen Kroesbergen Organist: Ike Wolters Met de cantorij o.l.v. Ike Wolters</p>
<p>Zondag 30 maart – 10.00 uur Broek in Waterland Ds. Coosje Verkerk Organist: Ike Wolters</p>	<p>Zaterdag 19 april – 22.00 uur Paaswake <i>Lutherse Kerk in Monnickendam</i> Voorgangers: Ds. Alexander Noordijk en Ds. Hermen Kroesbergen Organist: Ike Wolters</p>
<p>Zondag 6 april – 10.00 uur Zuiderwoude Ds. Hermen Kroesbergen Organist: Ike Wolters <i>Diaconale dienst</i> <i>Met de Regenbooggroep</i></p>	<p>Zondag 20 april – 10.00 uur PASEN – met paasontbijt om 08.30 uur Zuiderwoude Ds. Hermen Kroesbergen Organist: Ike Wolters Met projectkoor o.l.v. Ike Wolters</p>
<p>Zondag 13 april – 10.00 uur Palmpasen Broek in Waterland Ds. André Fox Organist: Harma Beenes</p>	<p>Vespers Woensdag 19, 26 maart , 2, 9 en 16 april 19.00 uur Doopsgezinde Vermaning Monnickendam</p>



Bij de kerkdiensten

23 maart

Op zondag 23 maart komt ds. Charlotte Kremer weer een keer terug uit Edam naar Zuiderwoude. Het is deze zondag alweer de derde zondag van de veertigdagentijd.

30 maart

Zondag 30 maart zijn we halverwege de veertigdagentijd en wordt het al even iets lichter: de liturgische kleur van deze zondag is niet paars, maar roze. We kijken alvast een beetje vooruit naar Pasen. De voorganger deze zondag is ds. Coosje Verkerk.

6 april

De diaconie speelt een belangrijke rol in de Protestantse gemeente Zuiderwoude-Uitdam-Broek in Waterland. Op zondag 6 april is er dan ook weer een diaconale viering. In deze viering staan we in het bijzonder stil bij de Regenbooggroep uit Amsterdam. Al vijftig jaar helpen zij mensen die vastlopen en eenzaamheid ervaren door schulden, verslaving, psychische problemen of dakloosheid. Aan deze viering werken Jacques en Kathleen van de Regenboog mee. De eerste speelt gitaar en zingt, en de tweede zal iets over het werk van de Regenbooggroep vertellen. We lezen uit Jesaja: 'Is dit niet het vasten dat Ik verkies: ... je brood delen met de hongerige?' Het thema is de verhouding tussen het heilige en het goede.

13 april

Zoals je elders in deze Verbinding kunt lezen, worden er dit weekend in alle drie de dorpen van onze gemeente Palmpasestokken versierd, en op zondagmorgen 13 april vieren we Palmpasen in de kerk! We herbeleven de vrolijke intocht van Jezus in Jeruzalem die tegelijkertijd het begin is van de week van zijn lijden en dood. De voorganger op 13 april is ds. André Fox – hij was eerder studentenpredikant in Amsterdam.

17 april

Op Witte donderdag vieren we de maaltijd van de Heer in Zuiderwoude. Het is het begin van de zogenaamde 'drie dagen van Pasen': brood en wijn verwijzen deze avond nog extra scherp naar lijden en dood van Jezus. We vieren deze maaltijd zittend aan tafels.

18 april

De cantorij zingt deze avond het Goede Vrijdag een deel uit het oratorium 'Als de graankorrel sterft...' terwijl we horen over de laatste gang van Jezus voor zijn opstanding. We volgen de woorden die Jezus sprak vanaf het kruis en eindigen de viering in stilte.

19 april

Zoals we tijdens de vespers in de Veertigdagentijd Jezus' weg van lijden gevolgd hebben, samen met onze broeders en zusters uit Monnickendam, zo vieren we ook het licht van de opstanding samen in de Paasnacht op zaterdag 19 april. Na een wake met klassieke lezingen, ontsteken we opnieuw het vuur van de Paaskaars en in het volle licht sluiten we af met het goede nieuws van Pasen! We komen bij elkaar in de Lutherse kerk in Monnickendam.

20 april

Na een gezamenlijk paasontbijt (zie elders in deze Verbinding) komen we op Paasmorgen bij elkaar voor een feestelijke, geurige viering met de cantorij. We roepen elkaar toe 'De Heer is waarlijk opgestaan, halleluja, halleluja!' We lezen van Maria uit Magdala in de Paastuin en de geliefden uit Hooglied die elkaar in de kruidentuin ontmoeten. Neem deze morgen geurige kruiden mee naar de kerk en luister hoe de cantorij zingt over Hem die als geuren om ons heen hangt! In de veertigdagentijd hebben we in het bloemschikwerk in de kerk het kruis tot bloei zien komen en we gaan dan ook de wereld weer in met woorden van de steppe die zal bloeien, de steppe die zal lachen en juichen.

Uit de gemeente

Jarigen in de komende periode

Mw. Laura Michielsens, 8 maart – 84 jaar
 Dhr. Mart Honingh, 14 maart – 82 jaar
 Mw. Trien Ploeger, 21 maart – 92 jaar
 Dhr. P. Bark, 23 maart – 84 jaar
 Mw. Rie van Gog, 21 april - 92 jaar
 Mw. Greet Lof, 22 april – 83 jaar

Huwelijksjubilea

Fam. Bark-Langeberg, 2 april – 60 jaar getrouwd

Verhuisbericht

Mart Honingh is per 28-02-2025 verhuisd naar Zorgcentrum Swaensborch, kamer 209.

Predikantenborden

Het predikantenbord in de kerk van Zuiderwoude is onlangs bijgewerkt. Schilder Kees Vlasbloem uit Marken heeft de naam van onze nieuwe predikant Ds. Hermen Kroesbergen er vakkundig op geschilderd. Voor het bord in de kerk van Broek in Waterland gaat dat binnenkort gebeuren.



Kerkbalans 2025

De in de maand januari gehouden actie Kerkbalans is in onze gemeente goed verlopen. Wij ontvingen 87 toezeggingen en het totaalbedrag daarvan was € 27.432,00. In 2024 was dat € 28.079,00. Een lichte daling dus. Toch is het een mooi resultaat. En het uiteindelijke bedrag is meestal hoger. Zo werd in 2024 in totaal ontvangen € 34.974,00. Alle toezeggers heel hartelijk dank. En ook dank aan de vrijwilligers die aan de actie Kerkbalans hebben meegewerkt.

De kerkrentmeesters

Bij de Cover:



Het monument ter nagedachtenis aan de gedachtegang van Peter R. de Vries op het Leidseplein staat voor 'Tegen alle stromen in'

Tegen alle stromen in, met woord en daad, kwam Peter R. de Vries op voor mensen die klem kwamen te zitten tussen recht en onrecht. Hij deed dit met moed, betrokkenheid en doorzettingsvermogen.

Het monument, 'Tegen alle stromen in', draagt rechtvaardigheid, compassie en daadkracht uit.

De wereldverhoudingen veranderen snel. Het is goed dat we met elkaar de handen ineen blijven slaan op zoek naar hoop, geloof en liefde. Tegen alle stromen in.

Namens de redactie: Ruud Gortworst

Van de predikant

‘We zijn het verleerd om over geloof te praten, we praten in de kerk vooral nog over de kerk.’ Zo staat in het recente boek ‘Samen Jong’ over jongeren in de kerk.

Ik zie het weer leren praten over geloof als een kerntaak van mij als predikant. Wat mij betreft mogen ook de kerkdiensten in dat licht staan. ‘Minder consumeren, meer nadenken,’ vatte iemand in mijn vorige gemeente dat samen. Ik vind het fijn en mooi ook hier met interactieve vormen te werken. In januari werden kerkgangers uitgenodigd te reageren op stellingen over welke rol de Bijbel in ons leven speelt. In februari deelden mensen op papier iets van hun gevoelens en vragen bij Lucas’ versie van de Bergrede zodat ik daar de volgende week op in kon gaan. Het is vaak moeilijk en kwetsbaar iets over ons geloof te delen, maar in mijn ervaring verdiept het ook het geloof van onszelf en elkaar.

Ondertussen vindt er ook een bijzondere kerkdienst plaats in Kampen, waarin ook over geloof gepraat wordt. Sinds 21 november 2024 woont de familie Babayants in De Open Hof,

het kerkgebouw van de Protestantse Gemeente Kampen. Zij dreigen uitgezet te worden naar Oezbekistan, terwijl hun kinderen al ruim 10 jaar geworteld zijn in Nederland.

Zolang er een kerkdienst gaande is worden ze niet uitgezet. Er is dus al maandenlang continu een kerkdienst bezig in Kampen. Vanuit onze gemeente is hier al drie keer een nacht aan meegewerkt van 12 tot 4 of 6 uur. Deze nachtelijke uren lezen we uit het boek ‘Vrees en Beven’ – iets daarvan deel ik in de Overdenking elders in dit blad.

Tenslotte is mijn collega Huib Klink zonet vertrokken uit onze buurgemeente Marken. Ze hebben mij gevraagd om hen onder andere als consulent bij te staan in de vacatureperiode. Ik herinner mij dat er drie kerkenraadsleden van Marken bij mijn intrededienst in Broek in Waterland waren. Ik ben benieuwd nog wat meer van die gemeente te leren kennen.

Een goede voorbereidingstijd voor Pasen toegewenst, een tijd van inkeer en bezinning op weg naar vrij en voluit leven!

Ds. Hermen Kroesbergen



**4.000 dagen wachten op een
verblijfsvergunning**



Woensdagwandeling

Wandelen is een mooie manier om te mediteren. Op elke eerste woensdag van de maand wandelen we na een korte vesper om 10.00 uur, met een vraag, eerst een stuk in stilte. Op de terugweg wisselen we twee-aan-twee uit wat er bij ons boven kwam. En bij de meegebrachte lunch in de kerk delen we in de complete groep waarover we het gehad hebben.

Op **woensdag 2 april** vertrekken we vanuit de kerk in Broek in Waterland. Het thema is 'Verloren en gevonden.' We lezen de gelijkenis van de verloren zoon en reflecteren erop. Op welke manieren zijn we in ons leven met verzoening omgegaan.

Filmmiddag

Op dinsdag 18 februari hadden we een indringend gesprek over de film 'Das Leben der Anderen'. De film speelt in de DDR en liet voelen hoe benauwend het is in een politiestaat te leven. Maar waar gaat het heen met de wereld vandaag de dag? En zou een Bergrede ons ook voldoende motiveren om ons te verzetten tegen wantrouwen en onderdrukking?

Voortaan is de filmmiddag op de derde vrijdag van de maand in de Draai 33 vanaf 13.30 uur. De eerstvolgende keer is **vrijdag 21 maart**. Welke film er dan gedraaid wordt, kunt u lezen in de Nieuwsbrief. (Ontvang je nog geen Nieuwsbrief per email en zou je die wel graag ontvangen, geef het door aan: hermen.kroesbergen@gmail.com.)

Confettikerk: Palmpaasstocken maken

Met Palmvasen worden de kinderen van de Confettikerk weer uitgenodigd om Palmpaasstocken te maken! Na een mooie Confettikerkbijeenkomst op 1 februari waarin we bespraken hoe we elkaar allemaal nodig hebben, komen we weer bij elkaar in het Palmpaasweekend om Palmvasenstocken te versieren en naar het Palmvasenverhaal te luisteren. Op vrijdag **11 april** in de kerk van Uitdam; op zaterdag **12 april** in de kerk van Broek in Waterland en op zondag **13 april** in de kerk van Zuiderwoude. Het begint telkens om **16.30 uur**, om 18:00 uur is er soep en kan iedereen ook nog een broodje eten. Alle kinderen en ouders zijn van harte welkom. Mis het niet!

Veertigdagentijd vespers

Deze komende periode nodigen wij jullie van harte uit diverse Oecumenische vespers bij te wonen. Veel mensen gebruiken deze periode als een tijd van bezinning en gebed.

Waar denk jij aan bij het woord 'onbehagen'? Onbehagen is het thema van de wekelijkse oecumenische vespers in de veertigdagentijd. Op woensdag **19, 26 maart 2, 9 en 16 april om 19.00 uur** komen we bij elkaar in de Doopsgezinde Vermaning te Monnickendam. Laten we zo samen toelevens naar Pasen!

De voorgangers zijn pastor Henk Bak, ds. Alexander Noordijk, ds. Hermen Kroesbergen en ds. Trinus Hibma, maar net als vorig jaar zullen soms ook anderen uitgenodigd worden hun ideeën bij het thema te delen, zoals op woensdag 19 maart onze burgemeester.

Onze bloemengroep zorgt voor passende liturgische bloemstukken.

Voorjaarsconcert 'Joie de Vivre' Piano en Klarinet

Ze waren al te horen in de kleine zaal van Het Concertgebouw, Tivoli Vredenburg en Oosterpoort Groningen, en vaak live op radio 4. Nu nodigen wij u graag uit om te luisteren naar hun opwekkend voorjaarsconcert 'Joie de Vivre' met Angélique Heemsbergen, piano en Nicole van Jaarsveld, klarinet. Hun 10-jarig jubileum bekroonden zij destijds met het uitbrengen van een cd met werken van Johannes Brahms, Francis Poulenc en Gerald Finzi.

Beiden sloten hun opleiding aan het Utrechts Conservatorium ongeveer 15 jaar geleden af. Sindsdien spelen ze vaak samen, maar ook met andere ensembles.

Op het programma staat muziek uit de eerste helft van de vorige eeuw: een romantisch rondo van Widor, een melodische sonate van Saint-Saëns, een hartstochtelijke tango van Piazzolla en een werk vol uitersten van Poulenc.



Angelique Heemsbergen & Nicole van Jaarsveld

vormen ruim 15 jaar een duo. In hun muziek én in hun samenwerking staan muzikaal samenspel en een gelijkwaardige rol voor piano en klarinet centraal.

Alle werken worden tijdens het concert mondeling van korte toelichting voorzien. Virtuozie romantiek (Widor), harmonisch en melodisch vakmanschap (Saint-Saëns), een werk vol (jazzy) uitersten (Poulenc)!

In dit levendige programma lopen de stijlen van de Franse composities uiteen, terwijl de werken in een periode van nog geen 65 jaar geschreven zijn.



Foto: Allard Willemse.

Datum: **Zondag 16 maart, 16.00 uur**, zaal open 15.30 uur

Locatie: kerk Zuiderwoude, Zuiderwouder Dorpsstraat 1

Entree: kaarten à € 15,00 (uitsluitend pinbetaling), tot 18 jaar gratis toegang, inclusief drankje-

Reserveren: om van een plek verzekerd te zijn, Stuur een e-mail aan jeanneklein@planet.nl

Zie ook de website: catharinastichtingzuiderwoude.nl

Elisa Marangon Kwartet

Vrijdag 21 maart | 20.00 uur.
 € 22,50 voor niet-donateurs, inclusief
 drankje



Het kwartet brengt een eerbetoon aan het Italiaanse lied. Elisa Marangon vertelt in woord en muziek tijdloze verhalen over liefde en verlies. Zij combineert een rijk, inventief gebruik van de Italiaanse taal met melodische verfijning in individuele verhalen over leven en dood en collectieve verhalen over reizen en migratie. In Italië, waar zij is geboren en getogen, studeerde Elisa klassieke en jazz piano, zangtechniek, en popsong. Elisa woont sinds twee jaar in Broek in Waterland. Zij is als muzikant actief in Italië en o.a. in Nederland, Zweden, Frankrijk en Zwitserland, waar zij heeft gespeeld in jazzclubs en op jazzfestivals. Ze nam zes albums op als zangeres en één als zangeres-pianist.

Bezetting:

Elisa Marangon – stem
 Maripepa Contreras – hobo
 Matteo Giudici – gitaar
 Pietro Aloï – piano

Stabat Mater

Zondag 30 maart 2025 | 15.00 uur.
 toegangsprijs € 19,50

Ensemble Seraphina voert het Stabat Mater van Pergolesi uit in de prachtige vertaling van Willem Wilmink: smart had Moeders hart bevangen.



Het Stabat Mater van Pergolesi raakt mensen diep. Aan de Latijnse tekst is men gewend.

Maar dringt de betekenis daarvan wel tot ons door? Komt de betekenis van de tekst niet meer bij ons binnen als het in het Nederlands gezongen zou worden? Ensemble Seraphina denkt van wel en koos daarom voor de vertaling van Willem Wilmink. Wilmink blijft met zijn vertaling dicht bij de Latijnse tekst, die vertelt over een moeder die lijdt om haar kind. De vertaling van Wilmink is het waard om gehoord te worden!

Het begin is triest met het verdriet van Maria, maar het einde is vreugdevol: Paradisi Gloria, de glorie van het Paradijs.

Bezetting:

Huub Beckers – altviool,
 Karin Hoenselaar – sopraan.
 Anneke Janssen – cello,
 Renske Ligtmans – orgel,
 Nathalie Mees – mezzo-sopraan,
 Maartje Maria van Rheeden – viool,
 Evelyn Tjon-En-Fa – viool

The horse of Jenin

Zondag 13 april 2025 | 16.00 u. |
toegang € 22,50

Een prachtig levensverhaal, verteld door de ogen van een Palestijns jongetje, over hoe er van het puin een groot paard wordt gebouwd, als symbool van vrijheid.



Alaa groeide op in Jenin, op de Westelijke Jordaanoever. Toen na de grote Israëlische invasie van Jenin in 2002 een Duitse kunstenaar naar de stad kwam, werd met hulp van de lokale bevolking een metershoog paard gecreëerd uit het puin van de verwoesting. Het paard van Jenin, een Arabisch symbool van vrijheid, blijft terugkeren in Alaa's leven. In november 2023, toen een Israëlische bulldozer het kamp binnenkwam en het paard meenam, vroeg Alaa zich af:

Wat is er met het paard gebeurd? Werd het gearresteerd? Werd het paard verhoord? Heeft het verteld over die stiekeme eerste zoen? Of over de nacht dat Achmed op het paard probeerde te rijden?

In deze solo- voorstelling bouwt Alaa samen met het publiek een nieuw paard, gemaakt uit de fragmenten van zijn herinneringen, door-drenkt met een flinke dosis humor en verbeeldingskracht.

Met muziek door harpist Remy van Kesteren en sounddesigner Khalil Al Batran, transformeert het theater in een levendige wereld vol menselijkheid, humor en verbeelding.

Deze voorstelling wordt in het Engels gesproken.

Rommelmarkt

Op zaterdag 29 maart 2025

9.00 uur - 14.30 uur

is er weer een rommelmarkt in de Broeker Kerk. De opbrengst is bestemd voor het onderhoud van het kerkgebouw.

Heb je goed bruikbare spullen voor de verkoop? Er zijn verschillende manieren waarop je ze kunt inleveren.

Laten ophalen op 22 maart

Op zaterdag 22 maart kunnen vrijwilligers je spullen bij je thuis ophalen. Maak daarvoor van af begin maart een afspraak met:

Marion Spaans, telefoon 020-403 1494

Annet Nielsen, a.nielsenschouten@gmail.com

Zelf naar de kerk brengen van 24 t/m. 27 maart
Van maandag t.m. donderdag 24, 25, 26 en 27 maart staan van 10.00 – 12.00 uur en van 14.00 – 16.00 uur vrijwilligers bij de kerk klaar om je inbreng in ontvangst te nemen.

Toch nog vervoersproblemen?

Bel of mail naar bovenstaande adressen en we proberen te regelen dat je spullen alsnog worden opgehaald.

Let op:

TV's, computers en randapparatuur kunnen helaas niet worden aangenomen.

Boeken en grammofoonplaten kunnen het hele jaar door afgeleverd worden op Laan 4.

Graag tot ziens in de Broeker Kerk!



Diaconie

23 maart: Dokters van de wereld

Iedereen heeft recht op medische zorg, met of zonder papieren, met of zonder verzekering, met of zonder geld. Veel migranten in Nederland zonder verblijfsvergunning weten niet, dat ze naar de dokter kunnen, daar geholpen worden en dat hun veiligheid daar gegarandeerd is. In verschillende plaatsen in Nederland rijdt regelmatig de Zorgbus, het mobiele spreekuur van Dokters van de Wereld. Zij geven voorlichting over rechten en plichten aan mensen zonder verblijfsvergunning. Ook zorgverleners, steunorganisaties en andere betrokkenen kunnen bij hen terecht voor advies over toegang tot zorg voor migranten zonder verblijfsvergunning.

Dokters van de Wereld helpt de mensen via spreekuren, een telefonische helpdesk en groepsvoorlichting om hun zelfredzaamheid binnen de Nederlandse gezondheidszorg te vergroten.

Tevens pleiten zij voor 'Bed, Bad en Brood' en 24-uurs opvang voor de meest kwetsbare ongedocumenteerden. Niet alleen in Nederland, maar ook in de rest van de wereld biedt zij medische hulp aan kansarme mensen. In meer dan tachtig landen helpen zij hen, die geen of slechte toegang hebben tot medische zorg. Operaties worden samen met lokale medici en verpleegkundigen uitgevoerd om zo de (chirurgische) zorg te verbeteren. Op die manier kunnen de lokale medici operaties in de toekomst zelf uitvoeren.

www.doktersvandewereld.org

30 maart: Kerk in Actie Werelddiaconaat Kinderen in achterstandswijken in Colombia weerbaar maken

In de Colombiaanse hoofdstad Bogotá groeien veel kinderen op in wijken vol armoede en geweld. Het buurtcentrum van FPT is een veilige plek, waar ze terecht kunnen voor sport,

spel en creativiteit. Elk jaar kunnen hier 45 jongeren een koksopleiding volgen. Ook ouders worden begeleid. De kinderen leren hun rechten kennen. Ze worden weerbaar gemaakt tegen geweld en kunnen op deze manier een beter bestaan opbouwen. Voor veel kinderen is het centrum hun tweede thuis. Kerk in Actie steunt via het programma Werelddiaconaat kwetsbare kinderen in Colombia en waar ook ter wereld om een beter bestaan op te bouwen.

Geef in de collecte of maak je bijdrage over op NL 89 ABNA 0457 457 457 t.n.v. Kerk in Actie o.v.v. kinderen Colombia. Meer lezen: kerkinactie.nl/kinderencolombia



6 april De Regenboog Groep

In deze diaconale dienst staat De Regenboog Groep uit Amsterdam centraal Armoede, verslaving, psychiatrische problematiek of dakloosheid maken een mens niet minder mens. De Regenboog Groep gelooft in een Amsterdam waarin plek is voor iedereen. Een stad waarin mensen betrokken zijn bij elkaars leven en waarin zij elkaar versterken. Wat de vrijwilligers en medewerkers bindt, is dat zij betrokken zijn bij de meest kwetsbaren in de stad. De Regenboog Groep stimuleert mensen om zelf vorm en inhoud te geven aan hun bestaan. Je ziet hen overal in Amsterdam. Als vrijwilliger op weg naar een maatje, het inloophuis in een wijk, als gast in hun horeca, je passeert de veegploeg of verhuurt misschien zelf wel een kamer. De Regenboog Groep is overal in de stad en bouwt overal aan een sociale gemeenschap.

www.deregenboog.org

13 april Hadassa hoeve



De Hadassa hoeve is opgericht om jonge vrouwen, die niet zelfredzaam zijn, bijvoorbeeld vanwege een turbulente jeugd of een sociale beperking, te helpen zelfstandig te kunnen leven. Als je bij de Hadassa hoeve komt wonen, kom je in een veilige en prettige woonsituatie. Tijdens het verblijf op de Hadassa hoeve krijg je een begeleidingstraject, met als doel dat je je talenten (weer) gaat ontdekken en deze gaat inzetten.

Vlakbij Hardenberg, in de buurtschap Ane, staat de Hadassa hoeve. In de volledig gerenoveerde monumentale boerderij is er woonruimte voor meiden van 16 tot 23 jaar oud. Er zijn acht ruime woon-/slaapkamers met privé sanitair. Daarnaast zijn er gezamenlijke ruimtes zoals een grote comfortabele woonkamer met diverse zithoekjes, een open keuken, een ruime waskamer en een privétuin. Volop mogelijkheden waar je de ruimte hebt en waar je je kunt terugtrekken. Naast het beschermd wonen op de hoeve, zijn er op het terrein drie appartementen voor begeleid wonen, zodat je begeleiding vanuit de hoeve voortgezet kan worden en je kunt groeien in zelfstandigheid. www.hadassazorg.nl

20 april Leger des Heils

Hulp verlenen aan elk mens en mensen vertellen van Gods liefde. Dat is het doel van het Leger des Heils. Zij strijden tegen alles wat het leven kapot maakt: armoede, onrecht, verslaving, eenzaamheid, uitsluiting en zinloosheid. Daarbij vinden zij dat iedereen recht heeft op een eerlijke kans. Als je hulp nodig hebt, is het Leger des Heils er voor je. Wie je ook bent. Het Leger des Heils laat zich inspireren door de Bijbel, in het bijzonder door de woorden en daden van Jezus Christus. Hij is hun voorbeeld. In Nederland houdt het Leger des Heils zich o.a. actief bezig met maat-

schappelijke opvang, ouderen- en gezondheidszorg, jeugdzorg, reclassering, preventie en maatschappelijk herstel en verslavingszorg. Bij het kerkgenootschap ligt de nadruk op evangelisatie, pastorale zorg en sociaal-maatschappelijke hulpverlening. In het buitenland steunt het internationale Leger des Heils zo'n 600 ontwikkelingsprojecten op het gebied van gezondheidszorg, HIV/Aids, onderwijs en training, opvang, landbouw, microkredieten, water en milieu, rampen, herstel en wederopbouw. www.legerdesheils.nl

27 april Stichting MAF



Veel mensen wonen op afgelegen plaatsen op aarde onder primitieve omstandigheden. Wereldwijd is MAF met honderden projecten bezig, zoals medische hulp, zending en evangelisatie, ontwikkelingshulp en noodhulp bij rampen. Per vliegtuig hulp brengen bij geïsoleerde bevolkingsgroepen is wereldwijd het doel van de Stichting Mission Aviation Fellowship, afgekort MAF. MAF Nederland, bij vliegveld Teuge, is onderdeel van de internationale organisatie MAF. De vaste medewerkers worden door honderden vrijwilligers in ons land ondersteund. MAF heeft een achterban wijd verspreid over de hele breedte van protestants Nederland. De MAF vliegt voor meer dan 1.000 kerken en (hulp)organisaties. Die hulporganisaties kiezen vaak voor MAF omdat ze efficiënt en betrouwbaar zijn, maar ook omdat ze vanuit een Bijbelse opdracht werken en ervoor zorgen dat hulp terecht komt bij de mensen die het echt nodig hebben. www.maf.nl

De diaconie beveelt de collectes van harte aan, bij voorbaat hartelijk dank !

Lied van de maand

Om als gemeente nieuwe liederen te leren, beginnen we met een 'lied van de maand.' Elke week zingen we dan hetzelfde lied. Het zal in de praktijk iets meer dan een maand duren, omdat we ons houden aan de periode die dit blad Verbinding beslaat. In Verbinding schrijft Ike Wolters dan telkens wat uitleg bij de muziek van het lied en Hermen Kroesbergen over de tekst ervan. Het eerste lied van de maand is 'Verborgene God, laat je toch vinden':



Ver - bor - gen God, laat Je toch vin - den, treed toch te - voor schijn, laat Je zien!

Wij zoe - ken Jou met hart en zin - nen, wij zoe - ken Jou met hart en ziel.

Geef ons de kracht die e - ne stap te doen weg van ons - zelf,

Na - bij - e naar Jou toe.

In deze Veertigdagentijd willen we dit lied uit het oratorium 'Als de graankorrel sterft...' aanleren. Het is het slotlied van het deel voor Witte Donderdag.

De tekst is van Marijke de Bruijne en de melodie van Chris van Bruggen.

De melodie is een koraal in mineur zetting waarbij de zinnen - wij zoeken Jou met hart en zinnen, wij zoeken Jou met hart en ziel - de melodie een stijgende lijn heeft. Deze stijgende lijn krijgt nog meer effect door de herstelde noten bij de 2e maal - wij zoeken Jou -. De hoogste noot klinkt bij - met hart en ziel! - wat extra lading geeft aan de zoekende mens. Vervolgens loopt de melodie verder in de mineur toonsoort en vertoont een dalende lijn die de naar God zoekende mens verklankt; weg van onszelf, Nabije, naar Jou toe.

Ike Wolters

Er zit een bijzondere ommekeer in de tekst van dit korte lied: in de eerste woorden wordt God aangesproken als 'Verborgene' en wordt God gevraagd om iets te doen: 'Laat Je zien!' Aan het eind zijn wij het zelf die iets moeten doen – die ene stap doen weg van onszelf naar Jou toe – en wordt God juist aangesproken als 'Nabije'.

Deze ommekeer verbeeldt een ervaring van velen van ons. Vaak beginnen wij te zoeken naar God vanuit het gevoel dat Hij ver weg is en zich verstopt, maar tijdens het zoeken ontdekken we dat niet Gods verborgenheid het eigenlijke probleem is, maar juist onze eigen onwil die beslissende stap te zetten, weg wij onszelf vandaan. God is alleen maar verborgen omdat wij zelf niet goed genoeg kijken en voelen en zien hoe Hij juist steeds de Nabije is en wil zijn. In dit lied ontdekken wij hoe wij onszelf open kunnen stellen en God toelaten in onszelf.

Hermen Kroesbergen

Protestantse Gemeente in Waterland

Predikant

Ds. Hermen Kroesbergen
Dorpsstraat 2
1153 PB Zuiderwoude
Email: hermen.kroesbergen@gmail.com
Telefoon: 06 - 22989516
Vrijdag vrij

Scriba

Annet Nielsen
Cornelis Roelestraat 16
1151CB Broek in Waterland, 06-13576244
Email: npnielsen@ziggo.nl

Kerkgebouwen

Kerkgebouw: De Broeker Kerk

Kerkplein 13, 1151AH Broek in Waterland

Website stichting Broekerkerk

www.broekerkerk.nl

Verhuur Kerk en Rouwkamer:

Wouter Jesse/Marieke Kuen, Parallelweg 7,
Broek in Waterland, 06- 50912536
marieke_kuen@hotmail.com of naar
kosterendekerk@gmail.com

Kerkgebouw: Kerk Zuiderwoude

Dorpsstraat 1, 1153 PB Zuiderwoude

Website: <https://zuiderwoude-uitdam-broekinwaterland.protestantsekerk.net>

Verhuur Kerk als trouwlocatie

Ria de Oude, 06-20266698
Email: riadeoude@outlook.com

Kerkgebouw: Kerk Uitdam

Uitdammer Dorpsstraat 43,
1154 PT Uitdam

Kerkrentmeesters; het gemeenschappelijke rekeningnummer van de kerkrentmeesters is: NL31RABO0310703301

t.n.v. Prot. Gem Zuiderwoude-Uitdam-Broek in Waterland

Diaconie: het gemeenschappelijke rekeningnummer van de diaconie is :

NL58RABO0342813307

t.n.v. Diaconie P.G. Zuiderwoude-Uitdam-Broek in Waterland.

Colofon: Verbinding is het kerkblad van de Protestantse Gemeente Waterland.

Correcties: Netty Hoogendoorn

Ingezonden stukken ter beoordeling van de redactie: Cora Vlaming, Hermen Kroesbergen, Ruud Gortworst (samenstelling blad).

Coördinatie verspreiding: Ed Honingh (Zuiderwoude-Uitdam) 020-4033243 en Henk de Ruiters (Broek) 020-4031635

Fotografie: Cover (Leidseplein 2024) en pagina 2 (Lanzarote) Ruud Gortworst

Vrijwillige bijdrage voor Verbinding: NL41RABO 0310717671, Protestantse gemeente te Zuiderwoude-Uitdam-Broek in Waterland. Omschrijving: kerkblad Verbinding.

Kopij voor 31 maart 2025 versturen naar: kerkbladVerbinding@outlook.com

**Voorjaarsconcert op zaterdag 5
april Cantorij Monnickendam**

Mozart en Mendelssohn

Ook dit jaar geeft de Cantorij weer twee prachtige concerten. In december het Weihnachtsoratorium van Bach in de Grote Kerk van Monnickendam.

Maar eerst zingen we op 5 april koorstukken van Mozart en Mendelssohn in de Opstandingskerk in Monnickendam.

Mozart schreef twee vespers in opdracht van de aartsbisschop van Salzburg, muziek voor de avonddienst in de kathedraal.

Wij zingen de Vespers uit het jaar 1780 waar een van de meest geliefde composities van Mozart deel van uitmaakt, het betoverend mooie Laudate Dominum.

Van Mendelssohns kunt u genieten van de vredescantate Verleih uns Frieden, in een arrangement van dirigent Marcel den Dulk.



zaterdag 5 april 2025
20.00 uur | Opstandingskerk
Graaf Willemlaan 1
Monnickendam
inloop vanaf 19.15 uur

Mozart

Vesperae solennes
de confessore

Mendelssohn

o.a. O Haupt voll Blut
und Wunden

NASKA orkest | Frank den Herder, piano
o.l.v. Marcel den Dulk
GEEN PAUZE

toegang €27,50 | voorverkoop €25,- via
www.cantorijmonnickendam.nl | Nimo Boek,
Kerkstraat 53, Monnickendam | koorleden

Dit arrangement omvat drie stukken van Mendelssohn: O Haupt voll Blut und Wunden, Wer bis an das Ende beharrt en Verleih uns Frieden.

Het is een gebed om vrede, niet alleen om maatschappelijke en politieke vrede maar ook om innerlijke, persoonlijke vrede.

Kom op 5 april naar de Opstandingskerk voor dit concert, om 20.00 uur, met het Nationaal Symfonisch Kamerorkest en pianist Frank den Herder. Het geheel staat onder leiding van dirigent Marcel den Dulk. Er is geen pauze.

Toegang € 27,50 / in de voorverkoop € 25,00 via www.cantorijmonnickendam.nl / Nimo Boek
Kerkstraat 53 Monnickendam / koorleden.

Bron: BHZ (Bond van Hervormde zondagsscholen)

Langs het pad dat van de straatweg naar de watermolen loopt, waar Wout en Frans Brandwijk wonen, bloeit het speenkruid al. Heldergele bloemetjes tussen het gras, dat ook al een beetje groeit en groen wordt. Het is voorjaar. Nu komt de lente. Tijd voor andere dingen. Ze zijn al eens samen in de molenkop geklommen en ze hebben hun oude boomhut achter het molenschuurtje bekeken. Ze gaan nu naar boer De Haan. De boerderij en het weiland van boer De Haan liggen naast de watermolen. De koeien van de boer staan nog in de stal, maar de schapen lopen al buiten. Er zijn ook kleine lammetjes. Dat is zo leuk.



Vooral 's morgens rennen ze van het ene eind van het weiland naar het andere en ze maken dwaze sprongetjes. De boer brengt elke middag nog hooi en voer voor de schapen naar het land, want er groeit nog niet veel gras.

Eergisteren zagen ze dat de boerin ook meekwam. Die probeerde één van de kleine lammetjes te vangen. Toen ze het in haar armen had, ging ze ermee op een omgewaaide boom zitten en liet ze het lammetje uit een fles drinken. Daarom zijn Wout en Frans eens gauw gaan kijken. Dat ene lammetje krijgt melk uit een zuigfles. De boerin vertelt, dat het lammetje helemaal niet groeit. Daarom krijgt het nu extra voeding. Als het niet groeit, kan het niet tegen de kou en dan zal het doodgaan als het nog een keer sneeuwt of vriest.

Wout en Frans staan er met aandacht naar te kijken. Ze moeten wel rustig en stil zijn, want het lammetje is nog een beetje bang, maar de boerin aait het zachtjes over de wollen vacht. Dat vindt het lammetje fijn. Als de fles leeg is,

wil het nog meer. Het doet zijn bekje open en dan stopt de boerin er een van haar vingers in. 'Nog even leppen...', zegt ze. 'Mag ik het ook even doen?', vraagt Frans. De boerin knikt: 'Probeer het maar eens.' Frans houdt zijn wijsvinger voorzichtig bij het kleine bekje. Het lammetje snuffelt even, maar houdt het bekje dicht. 'Het heeft geen trek meer...', lacht de boerin. 'Kom morgen nog maar eens terug. Dan mag je het proberen als de fles leeg is.'



Dat lijkt de jongens wel wat. Dus zijn ze er de volgende dag weer. De boerin zit al met het kleine beestje op haar schoot en als de fles leeg is, zegt ze: 'Probeer het eens, maar voorzichtig zijn, hoor.' Frans is naast de boerin op de boom gaan zitten. Hij houdt zijn vinger voor het schapensnoetje en kijk! Even snuffelt het beestje en dan sabbelt het op de vinger van Frans. Wout staat er stil naar te kijken. De boerin vraagt: 'Wil jij ook, Wout?' Maar Wout schudt zijn hoofd. Nee hoor, hij vindt het maar vies om een klein schaapje op je vinger te laten sabbelen. Toch gaat hij de hele week mee en als het lammetje wat rustiger wordt, neemt hij het ook een keer in zijn armen. Dan zegt de boerin: 'Jongens, ik moet zaterdagmiddag met de auto naar de stad en de boer moet de koeien melken. Die heeft het erg druk. Zouden jullie het kleine lammetje de fles willen geven?' Dat vinden de jongens een geweldig idee.

‘Ik zal de fles met melk klaarzetten in de keuken. Die kunnen jullie daar ophalen.’ Het lijkt de jongens heel leuk en ook spannend. Die zaterdagmiddag lopen Wout en Frans naar de boerderij. De boer ziet de jongens al komen en hij roept: ‘Kijk eens aan, daar komen mijn kleine schaapherders! Fijn, dat jullie er zijn. Kom maar mee naar de keuken. Daar heeft mijn vrouw de fles lammetjesmelk al klaargezet.’ Hij kijkt de jongens na als ze het weiland in gaan. ‘Zul je niet vergeten het hek goed dicht te doen?’, roept hij nog.

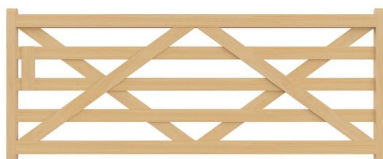
Wout en Frans lopen het eerste weiland door. De schapen zijn in het tweede weiland. Je kunt zien dat de dieren de jongens al kennen. Ze lopen niet voor hen weg, maar komen nieuwsgierig dichterbij. Het kleine lammetje is al flink gegroeid van de extra melk die het van de boerin gekregen heeft. Frans hoeft de fles maar voor z’n neusje te houden en het diertje loopt al mee naar de boomstam. ‘Begin jij maar,’ zegt Frans, ‘dan laat ik het op ’t laatst wel drinken. Ik vind het fijn om het diertje aan mijn vinger te laten sabbelen.’

Wout zit nog maar goed en wel met het lammetje op de boomstam, als de andere schapen onrustig worden. Wat is er aan de hand? Frans draait zich om en kijkt. Wout hoort het ook, in de verte blaft een hond. Het geluid komt dichterbij en Frans ziet het beest hard hollen. Een grote zwarte hond komt snel hun kant op rennen. ‘De schapen,’ roept Frans en Wout springt overeind met het lammetje in z’n arm. De jongens zien tot hun schrik dat geen hek de hond tegenhoudt. Het beest springt eenvoudig over de smalle slootjes tussen de weilanden. Er is nog maar één slootje tussen de hond en het weiland met de schapen. De schapen zien en horen de hond ook aankomen.



Ze worden bang en beginnen te rennen naar de verste hoek van het weiland.

Frans rent achter hen aan. ‘Ik ga ze beschermen,’ schreeuwt hij, maar hij weet zelf niet hoe. Wout kijkt hem wanhopig na. Hij kan onmogelijk rennen met het lammetje en hij wil het zeker nu niet loslaten. Als hij om zich heen kijkt, ziet hij eigenlijk maar één kans om het lammetje tegen de hond te beschermen: het hek tussen de twee weilanden. Als hij daarop zit, kan de hond misschien in zijn benen bijten, maar dan is het kleine schaapje veilig.



De hond springt over de laatste sloot en rent in de richting van

de schapen. Hij blaft en jaagt de arme beesten de schrik op het lijf. Frans is eigenlijk heel bang voor honden, maar dat lijkt hij nu te vergeten. Hij blijft voor de schapen staan, die in het verste hoekje van het weiland bang bij elkaar schuilen. De hond komt al blaffend vlakbij en Frans weet niet beter te doen dan hard te schreeuwen en te zwaaien met zijn armen.

En... het helpt. De hond laat zich weggagen. Hij komt iedere keer weer terug, hij blaft en springt, maar het lijkt wel of hij wil spelen met Frans en de schapen. De schapen begrijpen er in ieder geval niets van. Zij dringen nog banger tegen elkaar aan. Op dat moment horen de jongens roepen. Er komt een man aanrennen. Hij schreeuwt: ‘Juno, Juno!’ Kijk, dat helpt. De hond luistert. Nu springt hij vrolijk blaffend naar zijn baas. Maar die is helemaal niet blij. Hij geeft de hond een standje en doet hem een hondenriem om. ‘Ontsnapt en weggelopen,’ zegt hij tegen de jongens en boer De Haan, die ook op het lawaai in zijn land is afgekomen. ‘Gelukkig hebben de jongens goed op de schapen gepast. Anders waren er ongelukken gebeurd...’ Als Wout en Frans later de lege fles op de boerderij terugbrengen, krijgen ze nog wat mee, omdat zede schapen zo goed beschermd hebben. ‘Voor de kleine, goede herders van mijn schapen,’ zegt boer De Haan. ‘En jullie weten toch wel, wie de grote Goede Herder is...?’

Beeldmeditatie

Het wonder in de kleine dingen door Willem Vink



Jopie Huisman: Weggeworpen lappenpop (1975)

Huisman is de schilder van de genade, van het mededogen, van de menselijke maat waarin hij waardigheid en warmte brengt. Alles is hem even kostbaar: het riet aan de waterkant, een verlaten merelnest, zelfs het stof op de rotzooi die hij verzamelt. Hij is een verhalenverteller. Wat niet veel leek kan bij hem zomaar betekenis krijgen. Hij zei daarover: 'Onze eigen wereld wordt niet gekenmerkt door wat we zien, maar door wat we over het hoofd zien.'

De kunstenaar wil de spiegel van zijn muur halen en zien wat daarachter zit. Huisman groeide op in Friesland, waar hij handelde in lompen en oud ijzer. Van jongs af aan legde hij vast wat hij om zich heen tegenkwam. Hij tekende en schilderde om een reactie te krijgen. 'Als het een ander niets te zeggen heeft, stop ik ermee,' zei hij. 'Ik ben geen idioot die in zichzelf zit te praten en naar de punt van het penseel zit te staren. Schilderen doe je met elkaar.' Hij kreeg in 1985 een eigen museum in zijn woonplaats Workum.

Ik zie in Jopie Huisman verwantschap met Jezus, die ook aandacht vroeg voor de kleine dingen. Voor de vogels in de lucht, de bloemen op het veld, het graan, het zaad, voor een arme oude vrouw, voor zieken en kinderen. Hij herkende in het onaanzienlijke zijn eigen nederigheid en verwerping, maar ook hoe hij daaruit opgetild zou worden. Net zo tilde hij het kleine en fragiele en kwetsbare op. 'Want wie de kleinste onder jullie allen is, die is werkelijk groot,' zei hij.

Er is liefde nodig om de kleine dingen te zien en aandacht te geven.

Jopie Huisman wekt die liefde bij de toeschouwer op en bevestigt daarmee dat alles om ons heen kan spreken van de eenvoudige vreugde en stille waardigheid die de Schepper in zijn werk heeft gelegd. Zelf zei de kunstenaar daarover: 'De hemel en de hel heb ik allebei aan den lijve ondervonden en uit zelfbehoud, egoïsme en drang naar geluk heeft de liefde in mij de overhand gekregen en zo wordt alles betoverd en wordt een oude, vieze, weggesmeten pop een ding dat je ontroeren kan. De aandacht die ik eraan gegeven heb, samen met de aandacht die u eraan geeft, zorgt ervoor dat het niet meer verdoemd is, niet meer alleen. Als er een achtergrond bij mijn werk hoort, dan is het dit wel.'

Jopie Huisman ontruikt met zijn werk het onaanzienlijke aan de vergetelheid door het liefdevol vast te leggen in tekeningen en op schilderijen. Hij leert ons daarmee opmerzaam te zijn op de meest alledaagse dingen en ervan te gaan houden. De kunstenaar schildert bijvoorbeeld een versleten broek en noemt het een zelfportret. Of hij legt een botervlootje gevuld met suiker vast.

Op het schilderij dat we hier zien vraagt hij aandacht voor een pop die achteloos werd weggegooid en schenkt het op doek een nieuw leven.



Het is mooi geweest!

Dat was de tekst op de vlaggetjes op de petit-fours bij de winterwandeling. 22 keer hebben Ed en Adrie Honingh de wandeling georganiseerd en 22 keer heeft Adrie eerst met Riny van Waveren en vanaf 2013 samen met Jeanne Klein de erwtensoepmaaltijd verzorgd.

Van de eerste wandeling met tien deelnemers, tot en met de laatste, waar we met 25 wandelaars op pad waren, is er genoten van de mooie Waterlandse omgeving, van de leuke ontmoetingen, de gesprekken en van de maaltijd. Er is afgezien in ijskoude wandelingen, met sneeuw en ijs op Marken, er is gebaggerd door de modder in Purmerland en er is in rustig winterweer gewandeld. En na afloop was er altijd weer die heerlijke maaltijd, die werd afgesloten met een ouderwets lekker toetjesbuffet: bitterkoekjespudding, chipolata, stoofpeertjes en vruchtensaus.

De laatste wandeling was een stadswandeling door het mooie Edam. Het is altijd zo opvallend hoeveel meer je ziet als je rustig de tijd neemt om te wandelen. Opeens zie je details waar je altijd aan voorbij bent gegaan. Het was verrassend en verrijkend. Nu komt er na 22 wandelingen een eind aan een traditie die in 2002 door Ed en Adrie is gestart. Een prachtig initiatief dat veel mensen plezier heeft gegeven.

Voor Ed, Adrie en Jeanne was dit het moment om ermee te stoppen. Zij zeggen: 'het is mooi geweest'. Ik vind dat we gerust kunnen zeggen dat het prachtig was. En dat we dankbaar zijn voor het initiatief dat zij lang geleden hebben genomen om dit te organiseren!



Cora Vlaming